

„Четвъртиотъ бъше свъти Петеръ“

(№ 30 стр. 25).

в) Отъ Костуръ:

„Заспала свъта Неделя,
На свъта Петка скuto'и:
Свъта Петка иж будеше:
Стани ми свъта Неделя,
Сега се соно не спie
Рано ми рано станува
До два призници кажува
Свътни ми църква отворатъ
Ангелъ отъ небо слугуватъ
• • • • • (№ 35)

г) Отъ Прилепъ:

„Ангелино Самовилска золво!
Не'оди въ гори, не бери ми билки
Не бери ми билки, не суши ми гора,
Не суши ми, брата да лекуешъ
• • • • •

Во поле ке видишъ джрво китатово
Подъ джрвото седитъ Морска Самодива
На скут-отъ ѝ лежитъ твои мили брат-отъ
На скут-отъ ѝ лежитъ, перчето му пощитъ
• • • • • (№ 77) . . .

д) Отъ Кукушъ:

„Останало Продане сираченце
Съде с'майка, а безъ баща
Твоята майка чуждо ткае,
Чуждо ткае, чуждо преде,
• • • • •“

(№ 12 стр. 10)

е) Отъ Битоля:

„Топи, топи майко, мой-ве люти рани;“
Топамъ, топамъ мили синко, твоите люти рани.
„Кажи, кажи, мили синко, що грехъ си сторило?“
Да ти кажамъ, мила майка, що грехъ сумъ сторило;